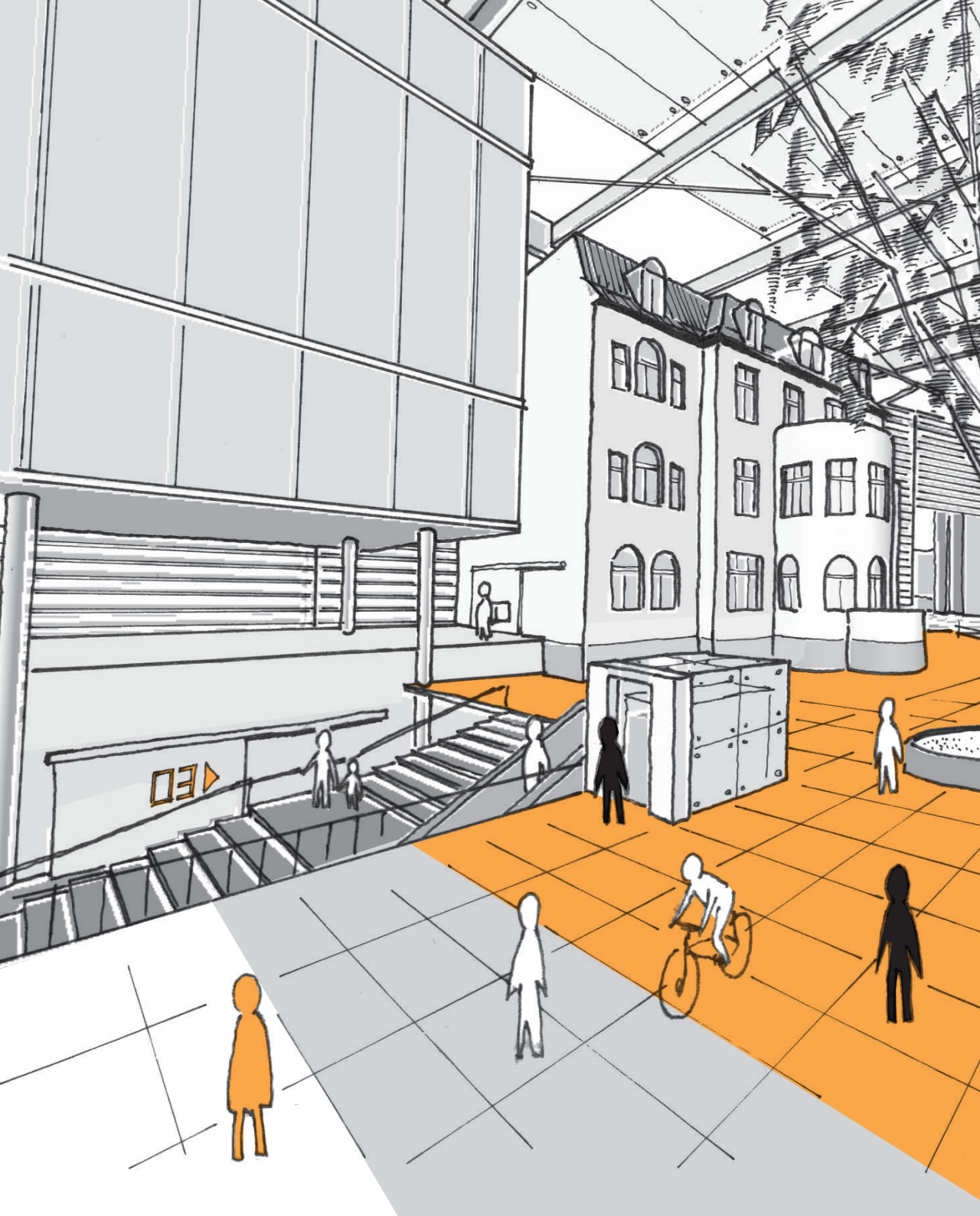


wysepka - nowa przestrzeń kultury w gdańsku wrzeszczu

projekt dyplomowy | Politechnika Gdańska, Wydział Architektury, Zakład Architektury Mieszkaniowej | Gdańsk 2006
autor Paweł Piechowicz | promotor dr inż. arch. Wojciech Targowski | recenzent dr inż. arch. Marek Gawdzik



spis treści

wstęp	dla czego "wysepka"?	3
stan istniejący	lokalizacja	4
	analizy	5
	dokumentacja fotograficzna	8
projekt	inspiracje i koncepcja	10
	wizualizacje	13
	elewacje	16
	rzuty	18
	przekroje	26
 dodatki	dostępność przestrzeni	27
	żaluzja	28
	budynki historyczne	29



dlaczego “wysepka”?

Przystępując w 2004 roku do tworzenia mojego projektu dyplomowego na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej pod kierunkiem dr. Wojciecha Targowskiego, dostałem od Uczelni pełną swobodę wyboru terenu projektowego. Ta nieoczekiwana wolność szybko okazała się sporym obciążeniem – Gdańsk obfituje w zaniedbane tereny o wielkim potencjale, które w głowie każdego architekta wyczulonego na charakter i funkcjonowanie przestrzeni miejskiej wywołują natychmiast lawinę pomysłów i wizji.

Niemniej po długich poszukiwaniach i dyskusjach znaleźliśmy miejsce tyleż nietypowe co fascynujące – wrzeszczańską wysepkę. Nietypowe, ponieważ w owym czasie główne zainteresowania miejskich planistów, architektów, studentów i wizjonerów skupiały się wokół świeżo odzyskanych, olbrzymich terenów postoczniowych. Tamtego rejonu Gdańska dotyczyła większość dyskusji i debat, tam też lokalizowane było gros studenckich projektów dyplomowych. Wrzeszcz, oczywiście, zaznaczał się również od czasu do czasu na mapie akademickich projektowych inicjatyw, jednak zwykle interwencje te dotyczyły działek i budynków typowo poprzemysłowych – browaru, starej zajezdni tramwajowej, torowiska... Na


tym tle wysepka objawiła nam się jak prawdziwa wrzeszczańska terra incognita – zapomniany przez architektów i planistów skrawek miasta w ścisłym centrum, fascynująca i niezbadana enklawa w samym sercu miejskiej aktywności.

Zdawaliśmy sobie jednak sprawę że oto porywamy się na obszar pełen głębokich sprzeczności, ostrych napięć i zadawnionych konfliktów, który bynajmniej nie gwarantował spektakularnego sukcesu i wizjonerskiego projektu przy minimalnym nakładzie energii. Jezdnie przelotowej alei Grunwaldzkiej – głównej arterii komunikacyjnej Trójmiasta, tory tramwajowe z dziwnym zakrętem i dwoma intensywnie użytkowanymi przystankami na obu końcach terenu, pozostałości XIX-wiecznej zabudowy starego Wrzeszcza z wciąż mieszkającymi tam ludźmi, końcówka ulicy Lendziona odcięta od reszty miasta, sąsiedztwo powstającego właśnie wielkiego centrum handlowego oraz będącego w planach dwupoziomowego węzła drogowego, wreszcie potok Strzyża, częściowo skanalizowany lecz od czasu do czasu przypominający o sobie i wywołujący lokalne podtopienia – wszystkie te elementy stanowiły splot, zdawało się, beznadziejny.

Mimo to postanowiłem mój projekt dyplomowy poświęcić właśnie wysepce, domyślając się że miejsce to może objawić jeszcze całą masę ukrytych, zaskakujących potencjałów i wartości. Czułem że nadszedł wreszcie czas na rozwiązanie tego wrzeszczańskiego węzła gordyjskiego.

Z perspektywy czasu i nabytego przez ostatnie lata doświadczenia praktyki architektonicznej, niektóre elementy projektu wywołują u mnie – rzecz jasna – lekki uśmiech politowania, jednak ogólna zawarta w nim wizja dla wysepki wydaje mi się wciąż ciekawa i frapująca. Myślę że może ona również zainteresować i zainspirować wielu mieszkańców Gdańska, którzy z tym miejscem mają, siłą rzeczy, styczność na co dzień. Istotne wydaje się to właśnie teraz, kiedy na forum publicznym rozpoczęła się wreszcie długo oczekiwana dyskusja na temat tej części Wrzeszcza. Z tą nadzieją prezentuję Państwu zatem mój oryginalny dyplomowy projekt, opatrzony w niniejszej publikacji kilkoma dodatkowymi komentarzami, które – mam nadzieję – odkodują nieco hermetyczny język architektonicznych analiz i planów.

Paweł Piechowicz
2010



lokalizacja w mieście

1 : 50000

Analizując Gdańsk i szerszej – całe Trójmiasto – jako specyficzny twór urbanistyczny możemy zauważyć że jest to struktura nie tyle policentryczna, co linearna, oparta na rdzeniu w postaci korytarza komunikacyjnego (Zwycięstwa - Grunwaldzka - Niepodległości + PKP-SKM). W tym sensie teren wrzeszczańskiej wysepki, zamknięty pomiędzy dwiema nitkami głównej arterii komunikacyjnej, jest jedną z najbardziej centralnie położonych i najwartościowszych działek w Trójmieście!



Wrzeszcz 1940
1 : 5000



Jeden rzut oka na historyczny plan Wrzeszcza pozwala natychmiast zrozumieć jak sztucznym tworem jest wysepka. Fragment XIX-wiecznej tkanki urbanistycznej wycięty z miejskiej przestrzeni przez drugą jezdnię poszerzonej Al. Grunwaldzkiej stanowi jaskrawy przykład tandetnej i nieprzemyślanej „modernizacji” z epoki PRLu.

sąsiadujące plany
zagospodarowania

1 : 5000

granice
planów



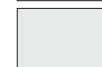
usługi
i produkcja



mieszkalnictwo



zielen



transport
(drogi i kolej)



teren
projektowy



Zaskakuje fakt, iż pomimo swojego centralnego i kluczowego położenia, wysepka nie doczekała się jak dotąd planu zagospodarowania przestrzennego.

Wszystkie okalające tereny takie wytyczne mają od dawna - czyżby gdańscy planiści spisali już ten skrawek miasta na straty?

**komunikacja piesza
- analiza konfliktów**
1 : 2500

-  budynki
-  ruch pieszy
- kierunki
i natężenie
-  przystanki
tramwajowe
- zagęszczenia
pieszych
-  główne
miejsca
konfliktów

Przyglądając się głównym drogom i kierunkom ruchu pieszych w okolicy wysepki dostrzec można wielką funkcjonalną improwizację ciągnącą za sobą całą masę konfliktów – piesi przechodzący na dziko przez ruchliwą jezdnię, przeskakujący przez tory tramwajowe i barierki, spontanicznie wydeptane wśród trawników ścieżki świadczą o kompletnym rozdźwięku pomiędzy istniejącą infrastrukturą a faktycznym sposobem funkcjonowania tego miejsca.





Spojrzenie na wysepkę z perspektywy przechodnia: dominuje tandeta, niedoinwestowanie, fatalny stan istniejącej zabudowy (pomimo pewnych walorów historycznych niektórych budynków), spontaniczne i przypadkowe zagospodarowanie przestrzeni (brak parkingów, dojazdów, małej architektury). Funkcja mieszkaniowa tego terenu jest nieporozumieniem.



Zapaść wysepki spowodowana jest w głównej mierze odcięciem od normalnie funkcjonującej przestrzeni miejskiej. Bez maksymalnej dostępności nie ma tu racji bytu żadna funkcja usługowa. Istotnym wyzwaniem jest więc rozwiązanie kwestii ruchu pieszego, który generuje największą aktywność w centralnych częściach miasta.

koncepcja

Kluczową kwestią do rozwiązania na obszarze wysepki jest problem funkcji jaką teren ten ma pełnić. Powiedzieć należy otwarcie, że uwarunkowana historycznie funkcja mieszkaniowa nie przystaje do zmienionych realiów i nowego kontekstu miejsca, a fakt istnienia zamieszkałych wciąż budynków pomiędzy dwiema jezdniami przelotowej arterii komunikacyjnej to czysta patologia. Naturalnym ruchem

zdawałoby się przeznaczenie tak dogodnie położonego i skomunikowanego terenu na cele czysto komercyjne, jednak tu też tkwi problem – Wrzeszcz posiada już sporą ilość nowych przestrzeni handlowo-usługowych i proponowanie kolejnego centrum handlowego w sąsiedztwie dwóch istniejących mija się z celem. W swojej koncepcji postanowiłem więc pójść trzecią drogą – postawiłem na kulturę. Praktyka

współczesnych miast dowodzi iż funkcja ta idealnie dopełnia wszelkie przestrzenie komercyjne, wchodzi z nimi wręcz w symbiozę. Tak więc na terenie wysepki proponuję dwie nowe instytucje: galerię sztuki i bibliotekę/mediatekę. Skala i charakter obu podmiotów zakładają że ich znaczenie wykraczać będzie dalece poza obszar samego Wrzeszcza, a nawet Gdańska.

Jednak jakkolwiek charakter będzie mieć obiekt postawiony na wysepce, teren ten, aby w pełni zafunkcjonować, musi przyjąć jeszcze jedną, arcyważną funkcję – wysepka musi stać się wysokiej jakości przestrzenią publiczną. Centralne położenie zobowiązuje, a ilość spontanicznie tworzonych, dzikich ścieżek wydeptanych wzdłuż i w poprzek działki, pomimo skrajnie trudnej jej dostępności (dwie jezdnie, tory tramwajowe), świadczy dobitnie o presji jaką funkcjonująca dookoła przestrzeń wywiera. Wysepka ma potencjał funkcjonalnego połączenia rozdzielonych przez ciąg al. Grunwaldzkiej części Wrzeszcza, i należy te możliwości odblokować.

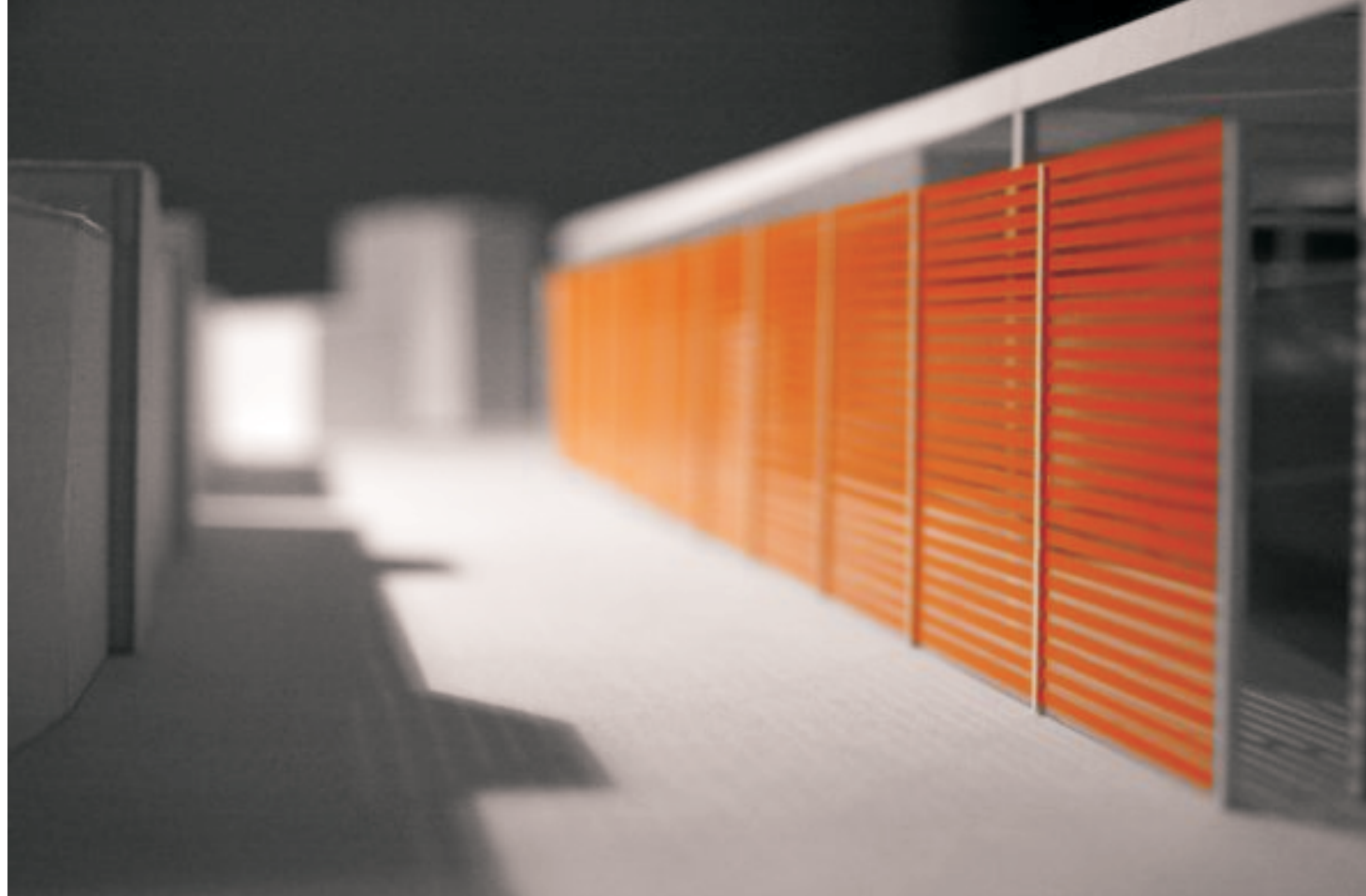
Wreszcie, pomimo znacznego zniszczenia i degeneracji, teren projektowy wciąż posiada kilka wartościowych budynków historycznych, jak również po prostu charakterystycznych elementów – przepływający przezeń potok Strzyża, końcówka ulicy Lendziona czy choćby nawet słynny tramwajowy zakręt. Aby zachować oryginalność wysepki, należy te elementy ochronić i wyeksponować.



Mój projekt zakłada więc: po pierwsze – stworzenie na wysepce nowego prestiżowego placu miejskiego o maksymalnej dostępności; po drugie – wprowadzenie funkcji galerii sztuki nowoczesnej oraz biblioteki/mediateki w postaci dwóch budynków o prostej, minimalistycznej formie; po trzecie – adaptację najwartościowszych estetycznie istniejących kamienic do nowej funkcji i zintegrowanie ich z nowoprojektowaną zabudową.

Dostępność i integralność nowego placu osiągnięta zostaje poprzez obniżenie terenu o 3,5 metra w stosunku do poziomu ulicy (co rozwiązuje konflikt z torami tramwajowymi) i stworzenie maksymalnej ilości połączeń (w tym dwóch przejść podziemnych) z terenami okalającymi. Dodatkowo przestrzeń publiczna przekryta jest częściowo przeszkloną, ażurową konstrukcją, która spaja całe założenie.

Nowy, podłużny budynek galerii (postawiony częściowo nad torami) oraz zintegrowane z nim kamienice zamykają plac po bokach i izolują go od zgiełku ulicy, a w części odkryty potok i pozostawione na obrzeżach wysokie drzewa nadają mu charakteru i miękkości. Aby wyeksponować budynki historyczne, projekt przewiduje połączenie ich z bryłami galerii i biblioteki oraz stworzenie w nich pomieszczeń foyer dla każdej z tych instytucji. W ten sposób wszyscy odwiedzający nowy budynek przechodząc będą najpierw przez historyczną wrzeszczańską kamienicę. Oprócz tego, bryły XIX-wiecznych domów po adaptacji kryć będą kawiarnie, restauracje, kino



studyjne, sale konferencyjne i pomieszczenia administracji.

W projekcie proponuję jeszcze jeden element spajający wizualnie całe założenie – metalową żaluzję, wysoką na 18 i długą na ponad 270 metrów, okalającą wysepkę i wszystkie jej budynki od strony Galerii Bałtyckiej. Urządzenie to, z zainstalowanym na całej długości systemem paneli świetlnych LED, umożliwia generowanie dynamicznych obrazów i animacji w skali makro. Jest

to swoista odpowiedź instytucji stricte kulturalnej na funkcjonującą po drugiej stronie ulicy komercyjną fasadę centrum handlowego.

Wszystkie te działania mają jeden wspólny cel – stworzyć nowy, oryginalny, charakterystyczny punkt w samym centrum Trójmiasta. Z dobrze funkcjonującą, wartościową, spajającą otoczenie przestrzenią publiczną. Miejsce, które wyzwoli wszystkie ukryte potencjały wysepki.

inspiracje



6 More London Place
London, UK
Foster & Partners
2003

pozioma jednolita żaluzja długości ponad 100m spaja wizualnie oddzielne bryły budynku i filtruje bezpośrednie światło słoneczne



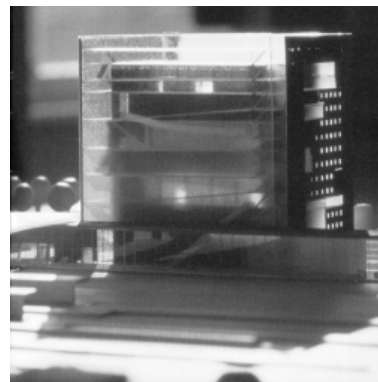
Tanaka Business School
London, UK
Foster & Partners
2004

lekka ażurowa struktura przerzucona ponad kompleksem zapewnia jego koherencję oraz stanowi konstrukcję dla niektórych elementów elewacji



Seattle Public Library
Seattle, USA
OMA Rem Koolhaas
2003

ciągła przestrzeń wewnętrzna bez podziału na kondygnacje zapewnia wygodny system organizacji zbiorów



ZKM
Karlsruhe, Niemcy
OMA Rem Koolhaas
1992 (projekt)

półprzezroczysta, medialnie aktywna elewacja od strony torów kolejowych stanowi ekran dla wizualnych projekcji skierowanych na przejeżdżające pociągi oraz ukazuje istniejące za nią ciągi komunikacyjne budynku



Brabant Library
Den Bosch, Holandia
MVRDV
2000 (projekt)

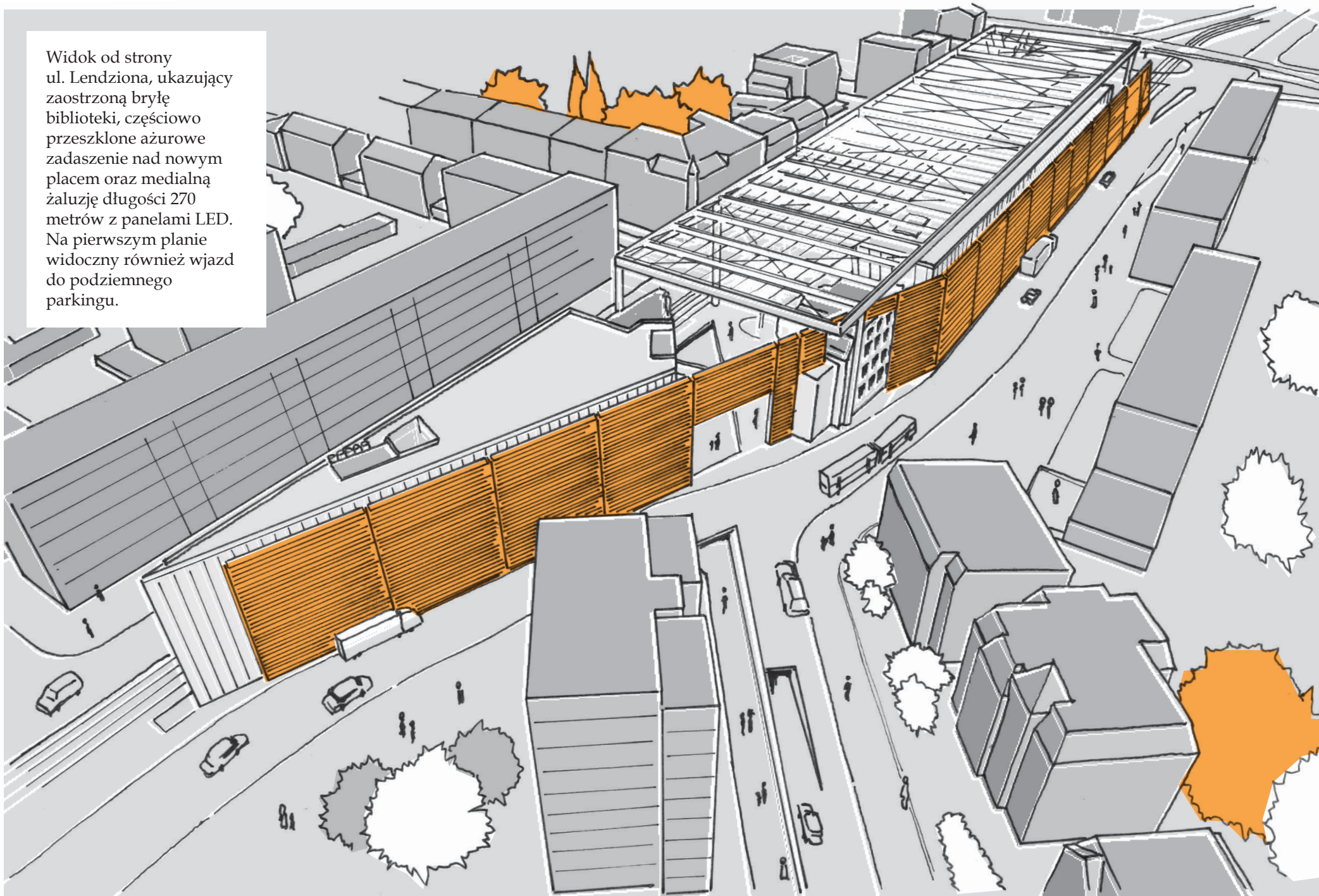
brak podziału na kondygnacje pozwala na logiczne rozmieszczenie olbrzymich zbiorów



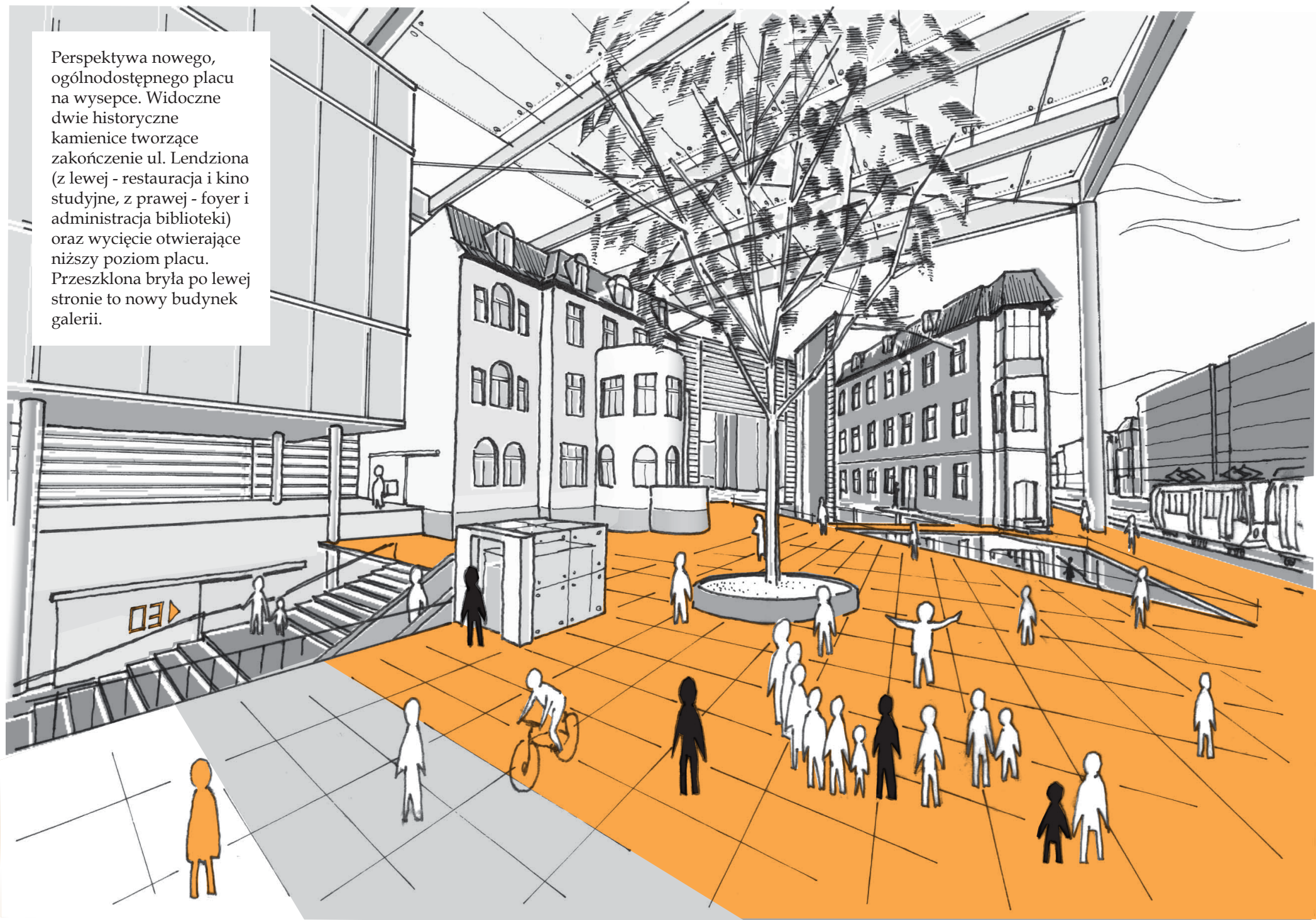
KPN Telecom Office
Rotterdam, Holandia
Renzo Piano
2000

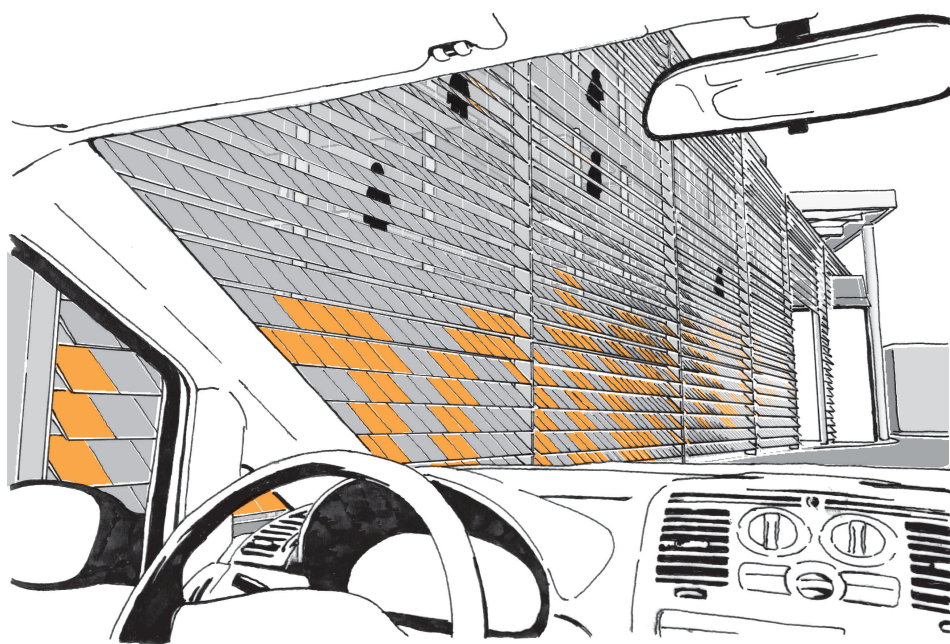
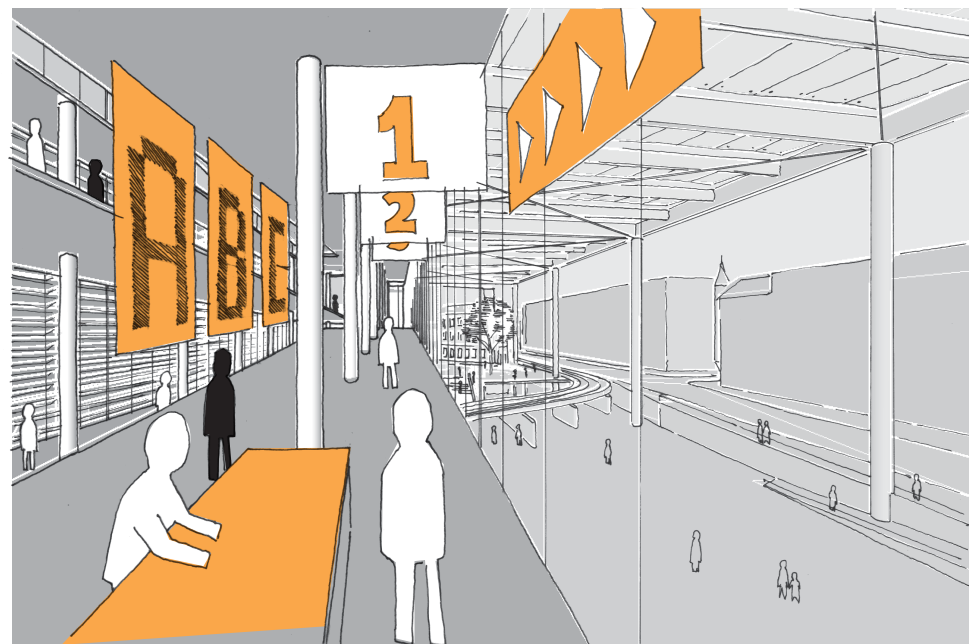
medialna fasada od strony rzeki złożona z systemu lamp pozwala na dynamiczny przekaz skierowany do użytkowników przestrzeni miejskiej

Widok od strony ul. Lendziona, ukazujący zaostrzoną bryłę biblioteki, częściowo przeszklone ażurowe zadaszenie nad nowym placem oraz medialną żaluzję długości 270 metrów z panelami LED. Na pierwszym planie widoczny również wjazd do podziemnego parkingu.



Perspektywa nowego, ogólnodostępnego placu na wysepcie. Widoczne dwie historyczne kamienice tworzące zakończenie ul. Lendziona (z lewej - restauracja i kino studyjne, z prawej - foyer i administracja biblioteki) oraz wycięcie otwierające niższy poziom placu. Przeszklona bryła po lewej stronie to nowy budynek galerii.

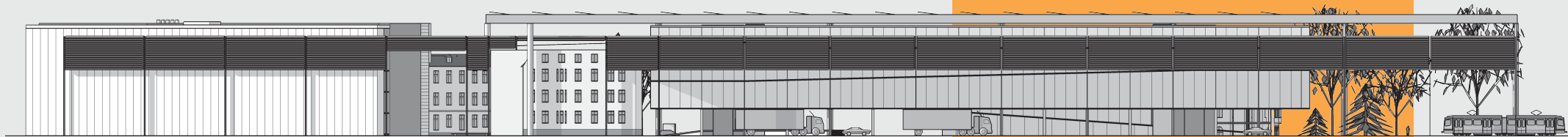
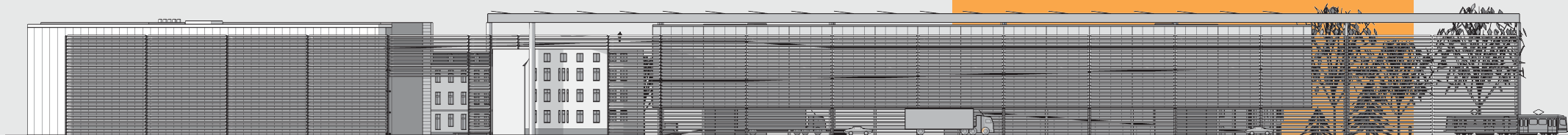
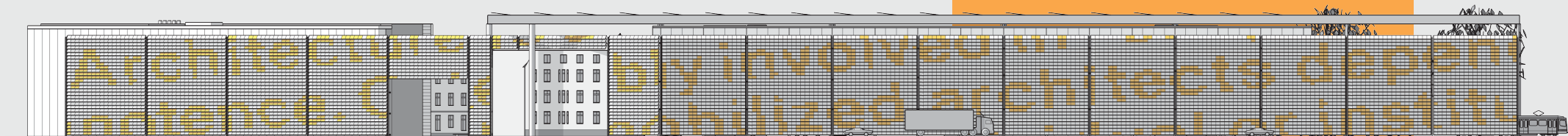




Sercem odrodzonej wysepki jest nowy, częściowo zadaszony publiczny plac obniżony o 3,5 metra w stosunku do poziomu ulicy i dostępny z każdego kierunku (również bezpośrednio z Galerii Bałtyckiej) poprzez przejścia naziemne i podziemne - naturalna i przyjazna pieszym przestrzeń stanowiąca jednocześnie wygodny skrót dla idących od strony ul. Słowackiego oraz dworca PKP.

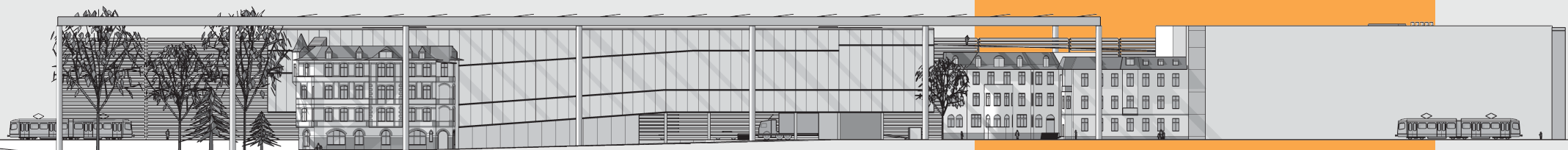
Główne nowe budynki to podłużna, postawiona nad torami tramwajowymi 4-kondygnacyjna przestrzeń ekspozycyjna oraz zaokrąglona, minimalistyczna bryła biblioteki. Oba charakteryzują się otwartym, elastycznym wnętrzem i przeszklonymi fasadami ukazującymi panoramę wysepki i Wrzeszcza. Trzy najwartościowsze budynki historyczne zostają odrestaurowane, zaadaptowane do nowych funkcji i zintegrowane z nowoprojektowanymi bryłami.

Od strony Galerii Bałtyckiej cały kompleks spaja długa na 270 metrów żaluzja z panelami LED, umożliwiająca wyświetlanie dynamicznych obrazów i animacji, a jednocześnie pod odpowiednim kątem ukazująca budynki i ludzi za nią.

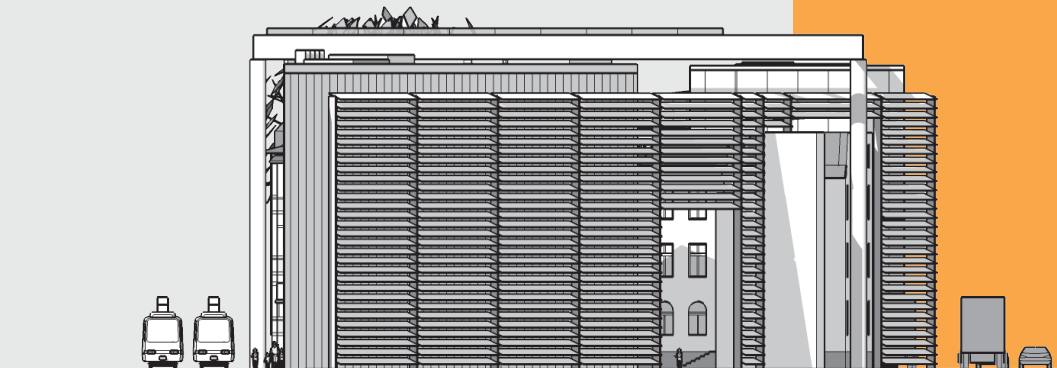


Żaluzja z systemem paneli LED umożliwia wyświetlanie na elewacji ruchomych obrazów.
Może przyjmować pozycję „otwartą” lub „zamkniętą”, może zostać również podniesiona całkowicie.

elewacja NE
1 : 1000



elewacja SW
1 : 1000

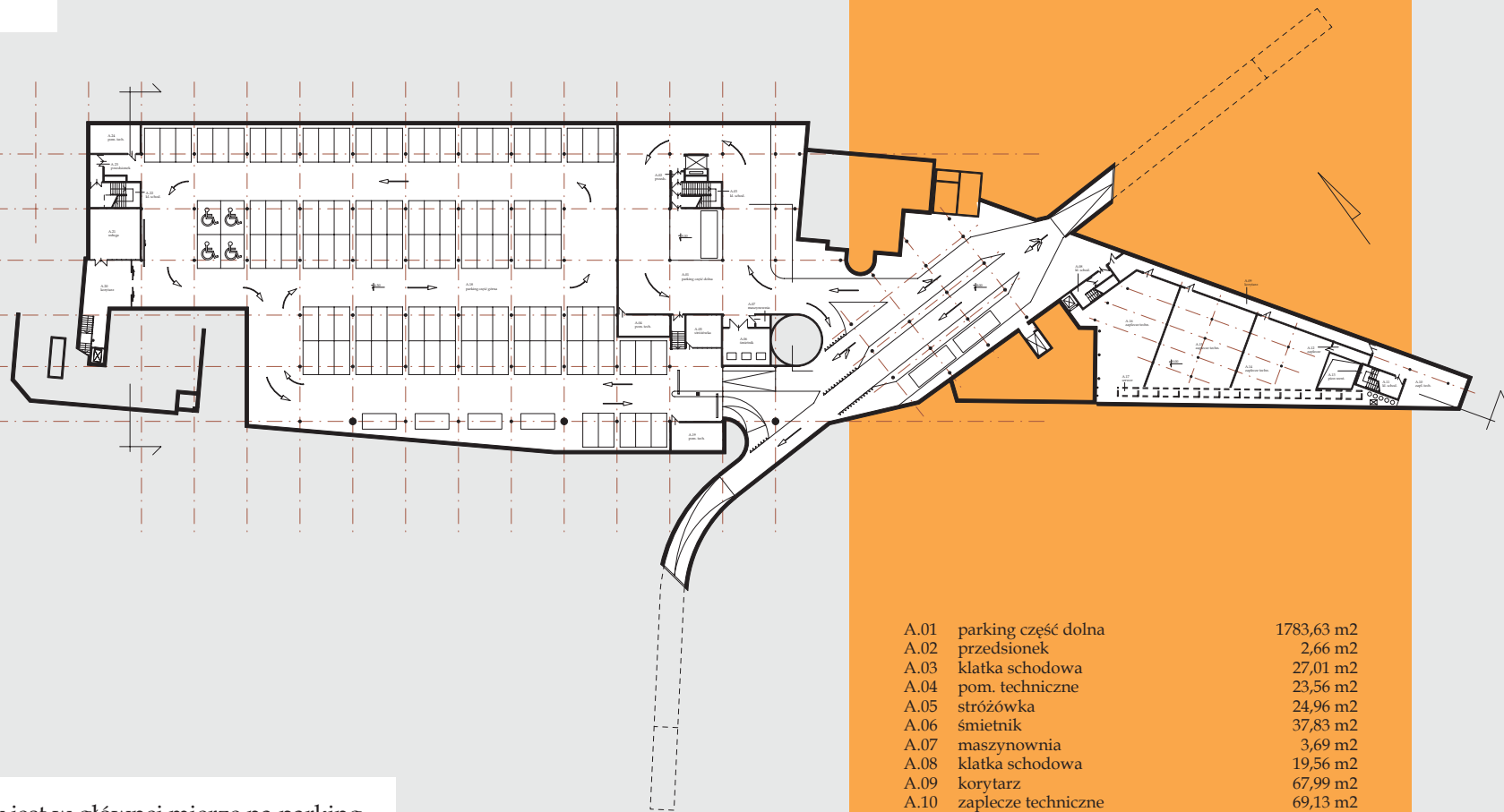


elewacja SE
1 : 500



elewacja NW
1 : 500

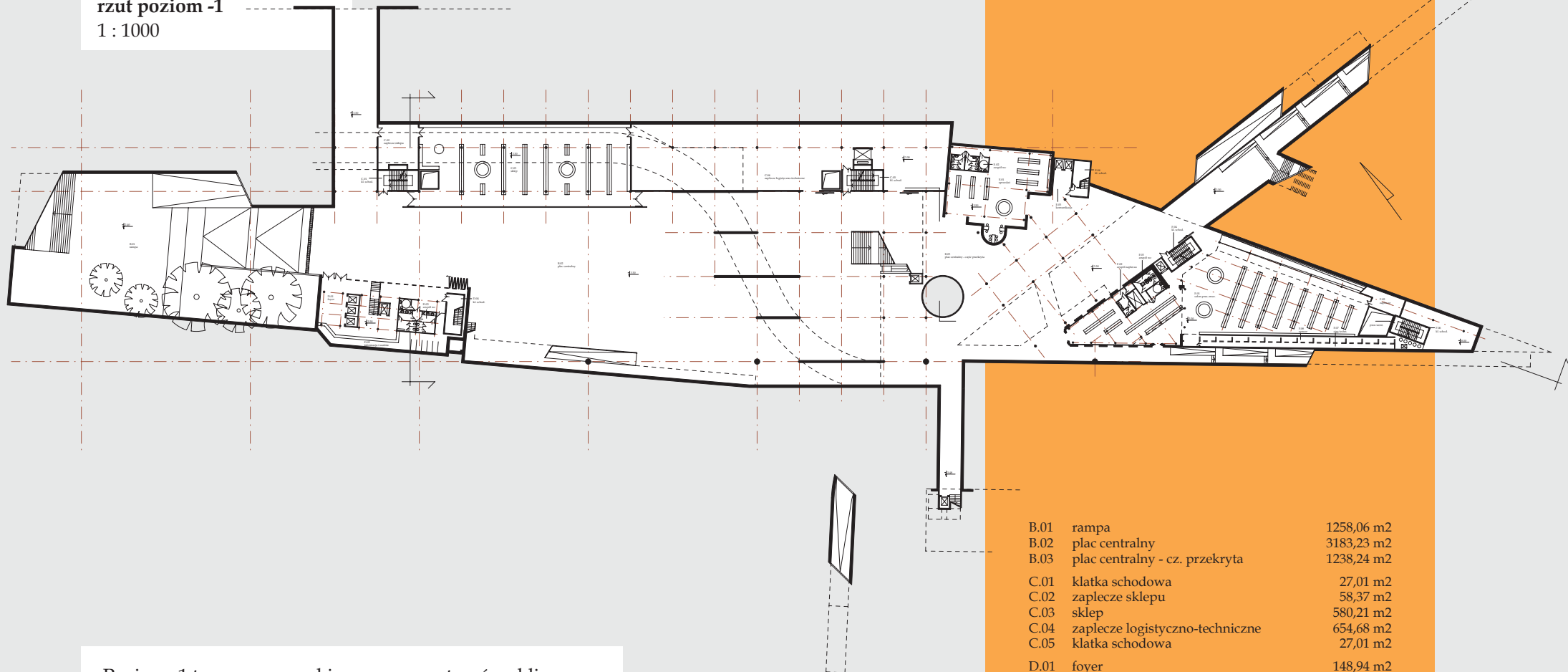
rzut poziom -2
1 : 1000



Poziom -2 przeznaczony jest w głównej mierze na parking dla gości (115 miejsc) oraz zaplecze techniczne dla galerii i biblioteki. Aby nie zaburzać przelotowego ruchu kołowego na al. Grunwaldzkiej, wjazd na parking umiejscowiony jest na jednokierunkowej ul. Lendziona, wyjazd natomiast na, również jednokierunkowej, Jesionowej.

A.01	parking część dolna	1783,63 m ²
A.02	przedsionek	2,66 m ²
A.03	klatka schodowa	27,01 m ²
A.04	pom. techniczne	23,56 m ²
A.05	stróżówka	24,96 m ²
A.06	śmiećnik	37,83 m ²
A.07	maszynownia	3,69 m ²
A.08	klatka schodowa	19,56 m ²
A.09	korytarz	67,99 m ²
A.10	zaplecze techniczne	69,13 m ²
A.11	klatka schodowa	19,56 m ²
A.12	zaplecze techniczne	8,65 m ²
A.13	pión wentylacyjny	22,31 m ²
A.14	zaplecze techniczne	112,90 m ²
A.15	zaplecze techniczne	162,05 m ²
A.16	zaplecze techniczne	160,26 m ²
A.17	serwer	88,09 m ²
A.18	parking część górna	3204,23 m ²
A.19	pomieszczenie techniczne	31,16 m ²
A.20	korytarz	72,62 m ²
A.21	usługa	55,50 m ²
A.22	klatka schodowa	27,01 m ²
A.23	przedsionek	7,51 m ²
A.24	pomieszczenie techniczne	31,08 m ²

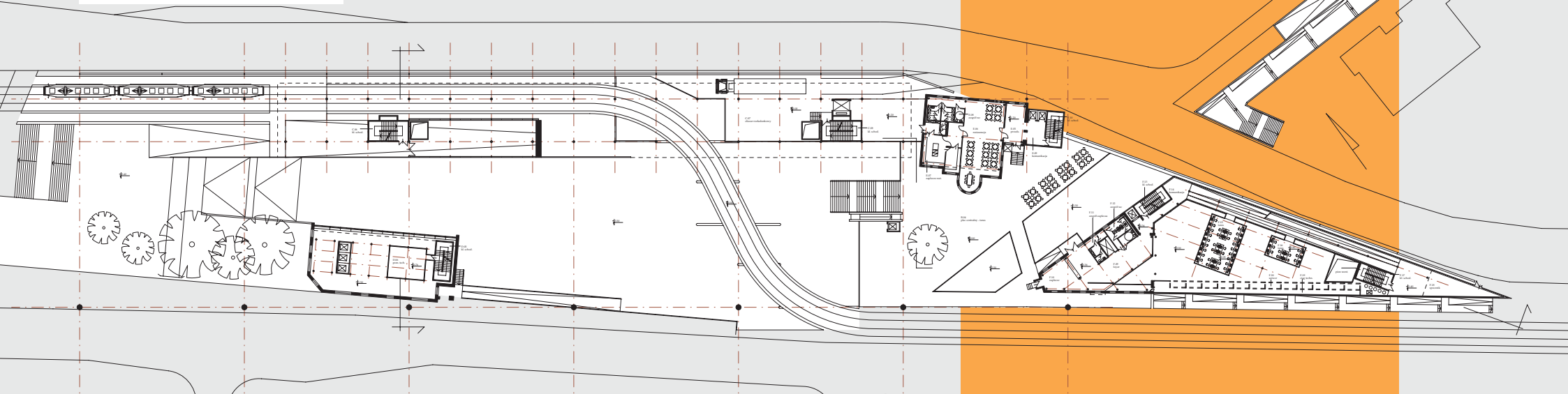
rzut poziom -1
1 : 1000



Poziom -1 to serce wysepki - nowa przestrzeń publiczna dostępna z każdej strony miasta poprzez przejścia podziemne i rampy. Stąd również wejść możemy do wszystkich historycznych i nowoprojektowanych budynków, które na tym poziomie mieszczą foyer, szatnie, handel (sklep galeryjny, salon prasowo-muzyczny...) i małą gastronomię.

B.01	rampa	1258,06 m2
B.02	plac centralny	3183,23 m2
B.03	plac centralny - cz. przekryta	1238,24 m2
C.01	klatka schodowa	27,01 m2
C.02	zaplecze sklepu	58,37 m2
C.03	sklep	580,21 m2
C.04	zaplecze logistyczno-techniczne	654,68 m2
C.05	klatka schodowa	27,01 m2
D.01	foyer	148,94 m2
D.02	informacja i szatnia	63,70 m2
D.03	zespół wc	30,60 m2
D.04	klatka schodowa	21,72 m2
E.01	sprzedaż	222,19 m2
E.02	zespół wc	17,34 m2
E.03	komunikacja	15,00 m2
E.04	klatka schodowa	19,56 m2
F.01	salon prasowo-muzyczny	612,83 m2
F.02	zespół zaplecza	12,61 m2
F.03	zespół wc	18,58 m2
F.04	klatka schodowa	19,56 m2
F.05	zaplecze	18,85 m2
F.06	klatka schodowa	19,56 m2
F.07	ciąg techniczny	35,24 m2
F.08	serwer	52,85 m2

rzut poziom 0
1 : 1000

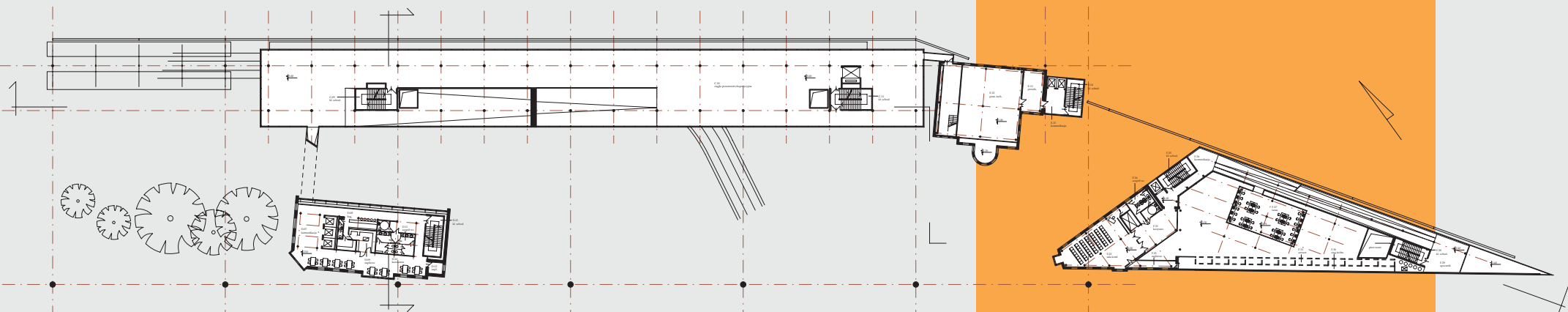


Poziom 0 (poziom ulicy) - tu dominującym elementem pozostaje słynny tramwajowy zakręt, teraz biegnący na estakadzie i umożliwiający swobodny ruch pieszych poniżej. Od strony Wrzeszcza zagłębiony plac zyskuje drugi poziom, stanowiący przestrzeń publiczną zamkniętą dwiema bryłami historycznych kamienic przy ulicy Lendziona. Sama końcówka Lendziona odtworzona zostaje w postaci wycięcia w placu, otwierając jego niższy poziom. Kamienice na tej kondygnacji mieszczą foyer i restaurację, nowe budynki natomiast ukazują już swoje główne funkcje: przestrzeń galerii oraz bibliotekę/mediatekę.



B.04	plac centralny - taras	874,56 m2
C.06	klatka schodowa	27,01 m2
C.07	obszar ładunkowy	461,94 m2
C.08	klatka schodowa	27,01 m2
D.05	klatka schodowa	21,72 m2
D.06	pom. techniczne	40,45 m2
E.05	przedsiónek	22,16 m2
E.06	restauracja	128,64 m2
E.07	zaplecze restauracji	63,81 m2
E.08	zespół wc	17,34 m2
E.09	komunikacja	15,00 m2
E.10	klatka schodowa	19,56 m2
F.09	foyer	84,63 m2
F.10	zaplecze	51,32 m2
F.11	zespół zaplecza	12,61 m2
F.12	zespół wc	18,58 m2
F.13	klatka schodowa	19,56 m2
F.14	komunikacja	160,40 m2
F.15	taras	70,00 m2
F.16	taras	28,00 m2
F.17	klatka schodowa	19,56 m2
F.18	spocznik	75,69 m2
F.19	ciąg techniczny	35,24 m2
F.20	serwer	52,85 m2

rzut poziom +1
1 : 1000

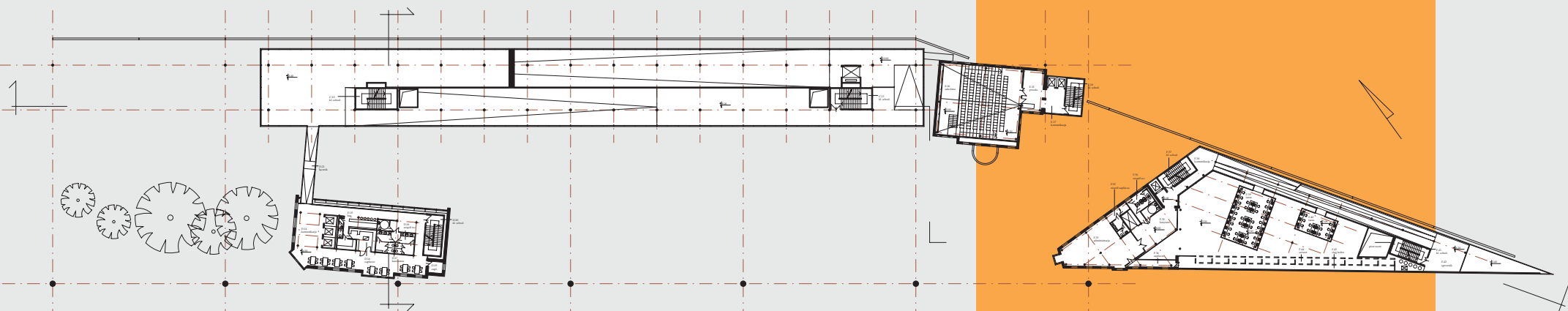


Poziom +1 to kontynuacja głównych funkcji kompleksu: galerii i biblioteki. Historyczne budynki na tej kondygnacji posiadają kawiarnię, salę konferencyjną oraz techniczne zaplecze kina.

C.09	klatka schodowa	27,01 m ²
C.10	ciągła przestrzeń ekspozycyjna	4250,64 m ²
C.11	klatka schodowa	27,01 m ²
D.07	komunikacja	85,88 m ²
D.08	bar	12,93 m ²
D.09	zaplecze kawiarni	26,69 m ²
D.10	kawiarnia	84,90 m ²
D.11	zespół wc	30,60 m ²
D.12	zaplecze	5,08 m ²
D.13	klatka schodowa	21,72 m ²
E.11	przedsionek	27,16 m ²
E.12	pom. techniczne	143,14 m ²
E.13	komunikacja	15,00 m ²
E.14	klatka schodowa	19,56 m ²
F.21	korytarz	38,55 m ²
F.22	sala konferencyjna	99,79 m ²
F.23	zaplecze	11,18 m ²
F.24	zespół wc	18,58 m ²
F.25	klatka schodowa	19,56 m ²
F.26	komunikacja	160,40 m ²
F.27	taras	91,00 m ²
F.28	klatka schodowa	19,56 m ²
F.29	spocznik	38,84 m ²
F.30	ciąg techniczny	35,24 m ²
F.31	serwer	52,85 m ²

rzut poziom +2

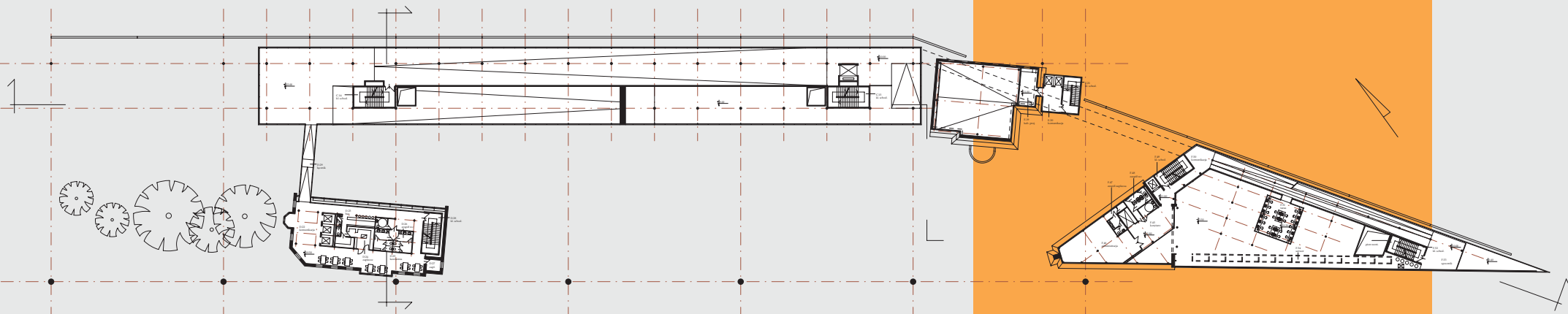
1 : 1000



Na kolejnym poziomie dominującym akcentem jest sala kinowa na ok. 140 miejsc, mieszcząca się w jednej z kamienic w strefie ul. Lendziona. Pozostałe budynki kontynuują swoje główne funkcje.

C.12	klatka schodowa	27,01 m ²
C.13	klatka schodowa	27,01 m ²
D.14	komunikacja	85,88 m ²
D.15	bar	12,93 m ²
D.16	zaplecze kawiarni	26,69 m ²
D.17	kawiarnia	84,90 m ²
D.18	zespół wc	30,60 m ²
D.19	zaplecze	5,08 m ²
D.20	klatka schodowa	21,72 m ²
D.21	łącznie	30,79 m ²
E.15	przedsionek	27,16 m ²
E.16	sala kina	192,37 m ²
E.17	komunikacja	15,00 m ²
E.18	klatka schodowa	19,56 m ²
F.32	korytarz	38,55 m ²
F.33	administracja	76,41 m ²
F.34	zaplecze	11,18 m ²
F.35	zespół zaplecza	12,61 m ²
F.36	zespół wc	18,58 m ²
F.37	klatka schodowa	19,56 m ²
F.38	komunikacja	160,40 m ²
F.39	taras	70,00 m ²
F.40	taras	28,00 m ²
F.41	klatka schodowa	19,56 m ²
F.42	spocznik	38,84 m ²
F.43	ciąg techniczny	35,24 m ²
F.44	serwer	52,85 m ²

rzut poziom +3
1 : 1000

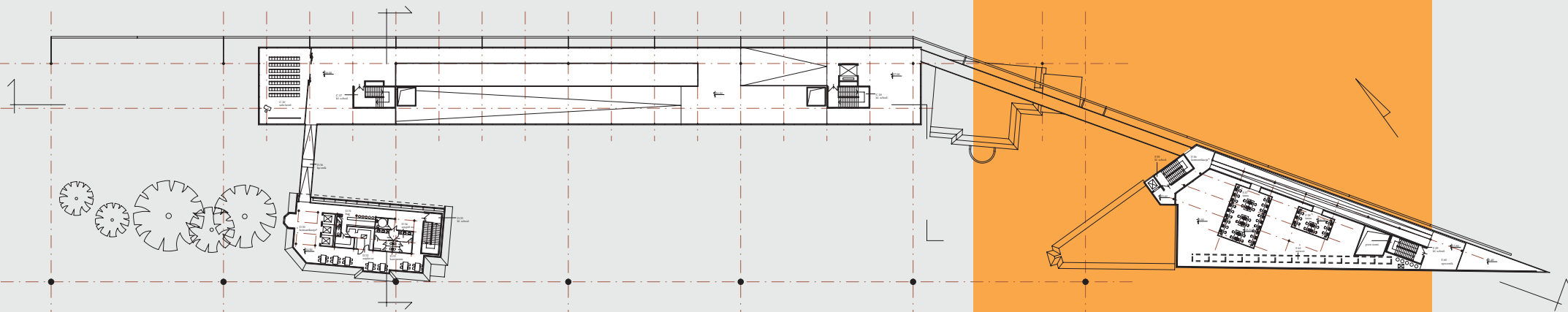


Kondygnacja +3 to poddasza kamienic przy Lenziona. W jednej z nich widzimy górny poziom sali kinowej wraz z kabiną projekcyjną, druga natomiast mieści administrację biblioteki. Przy ostatniej kamienicy widoczny jest jeden z trzech łączników spinających ją z bryłą galerii.

C.14	klatka schodowa	27,01 m ²
C.15	klatka schodowa	27,01 m ²
D.22	komunikacja	89,71 m ²
D.23	bar	12,93 m ²
D.24	zaplecze kawiarni	26,69 m ²
D.25	kawiarnia	81,72 m ²
D.26	zespół wc	30,60 m ²
D.27	zaplecze	5,08 m ²
D.28	klatka schodowa	21,72 m ²
D.29	łącznik	30,79 m ²
E.19	kabina projekcyjna	19,89 m ²
E.20	komunikacja	15,00 m ²
E.21	klatka schodowa	19,56 m ²
F.45	korytarz	38,55 m ²
F.46	administracja	76,41 m ²
F.47	zespół zaplecza	12,61 m ²
F.48	zespół wc	19,62 m ²
F.49	klatka schodowa	19,56 m ²
F.50	komunikacja	160,40 m ²
F.51	taras	49,00 m ²
F.52	klatka schodowa	19,56 m ²
F.53	spocznik	38,84 m ²
F.54	serwer	52,85 m ²

rzut poziom +4

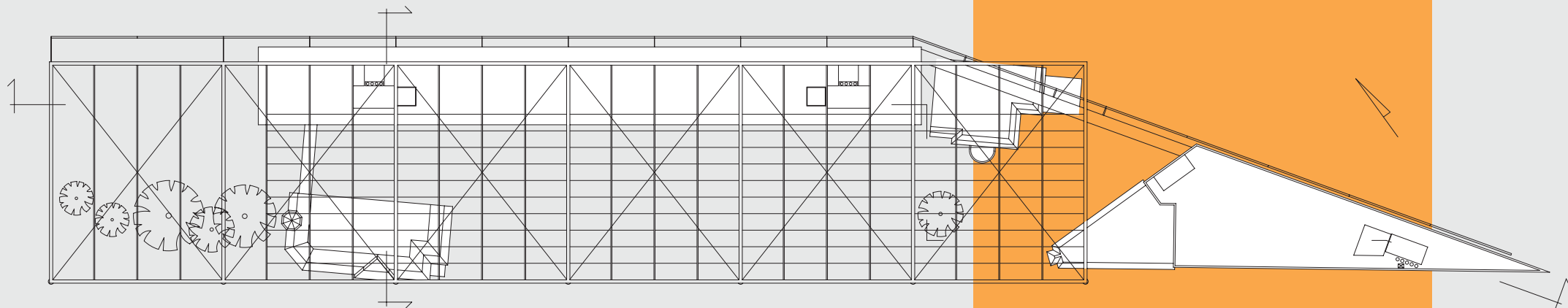
1 : 1000



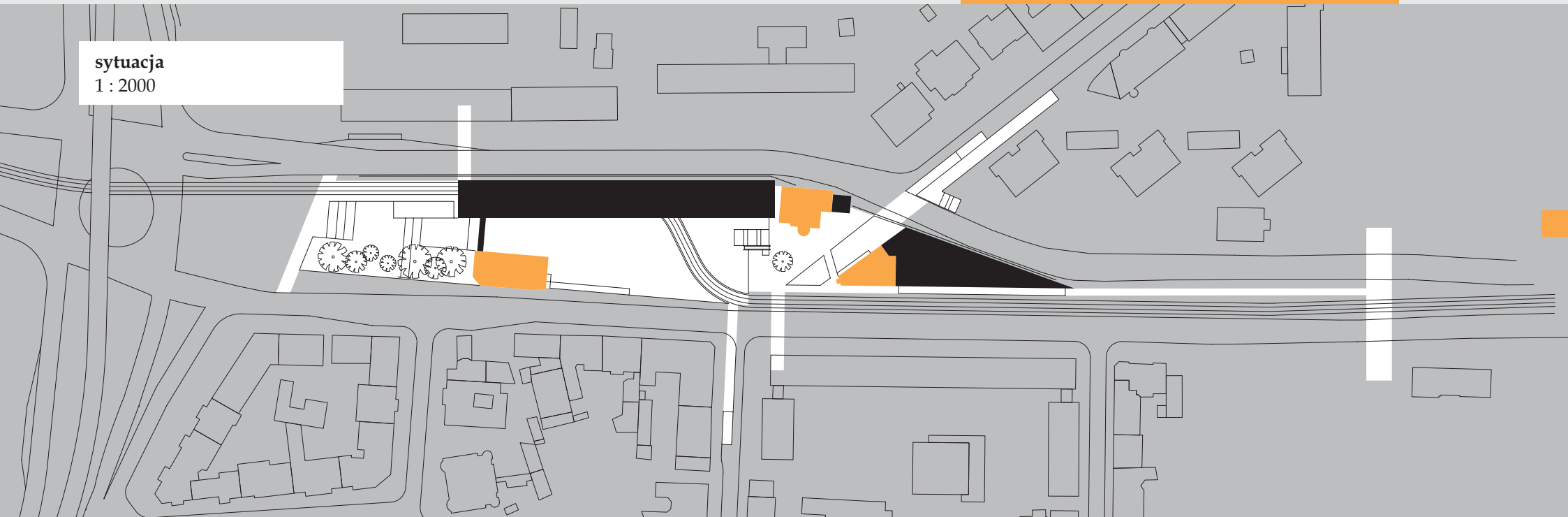
Kondygnacja +4 to ostatni poziom całego kompleksu. Poddasze kamienicy wykorzystane jest na najwyższą część kawiarni, we fragmencie budynku galerii wydzielona jest natomiast sala konferencyjna. Dwie nowe bryły połączone są na tym poziomie kładką przerzuconą nad ul. Lendzioną, umożliwiającą swobodną komunikację pomiędzy biblioteką a przestrzenią galerii.

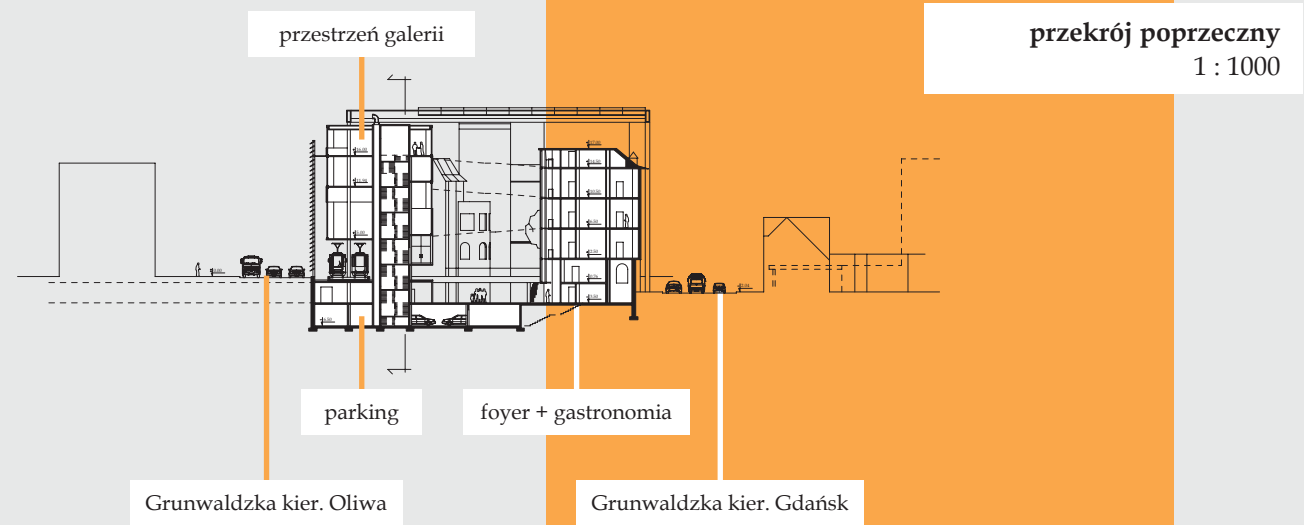
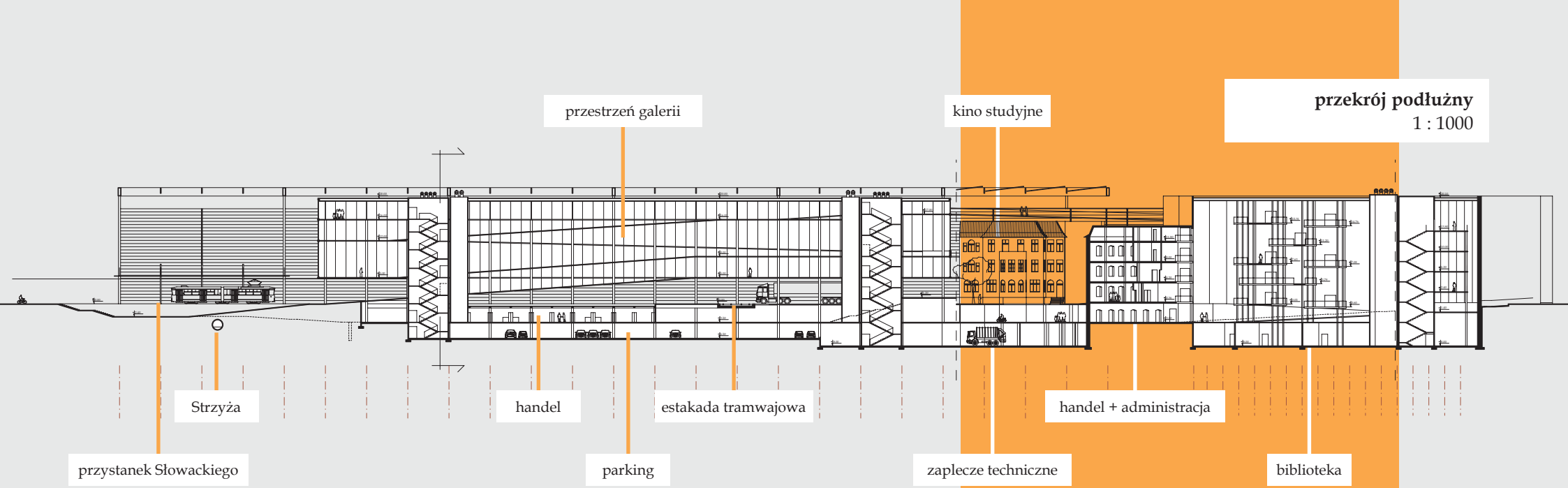
C.16	sala konferencyjna	119,69 m ²
C.17	klatka schodowa	27,01 m ²
C.18	klatka schodowa	27,01 m ²
D.30	komunikacja	88,67 m ²
D.31	bar	12,93 m ²
D.32	zaplecze kawiarni	26,69 m ²
D.33	kawiarnia	74,02 m ²
D.34	zespół wc	30,60 m ²
D.35	klatka schodowa	21,72 m ²
D.36	łącznik	30,79 m ²
F.55	klatka schodowa	19,56 m ²
F.56	komunikacja	160,40 m ²
F.57	taras	70,00 m ²
F.58	taras	28,00 m ²
F.59	klatka schodowa	19,56 m ²
F.60	spocznik	38,84 m ²
F.61	serwer	52,85 m ²

rzut dachów
1 : 1000



sytuacja
1 : 2000





dostępność przestrzeni

komunikacja tranzytowa

powierzchnie dostępne w ciągu dnia

powierzchnie dostępne przez całą dobę

W odróżnieniu do centrów biurowo-handlowych, większość przestrzeni nowej wysepki dostępna jest całą dobę. Komunikacja tranzytowa (al. Grunwaldzka, tramwaj) przeplata się bezkolizyjnie z ciągami pieszymi oraz budynkami.

dostępność ciągów komunikacyjnych

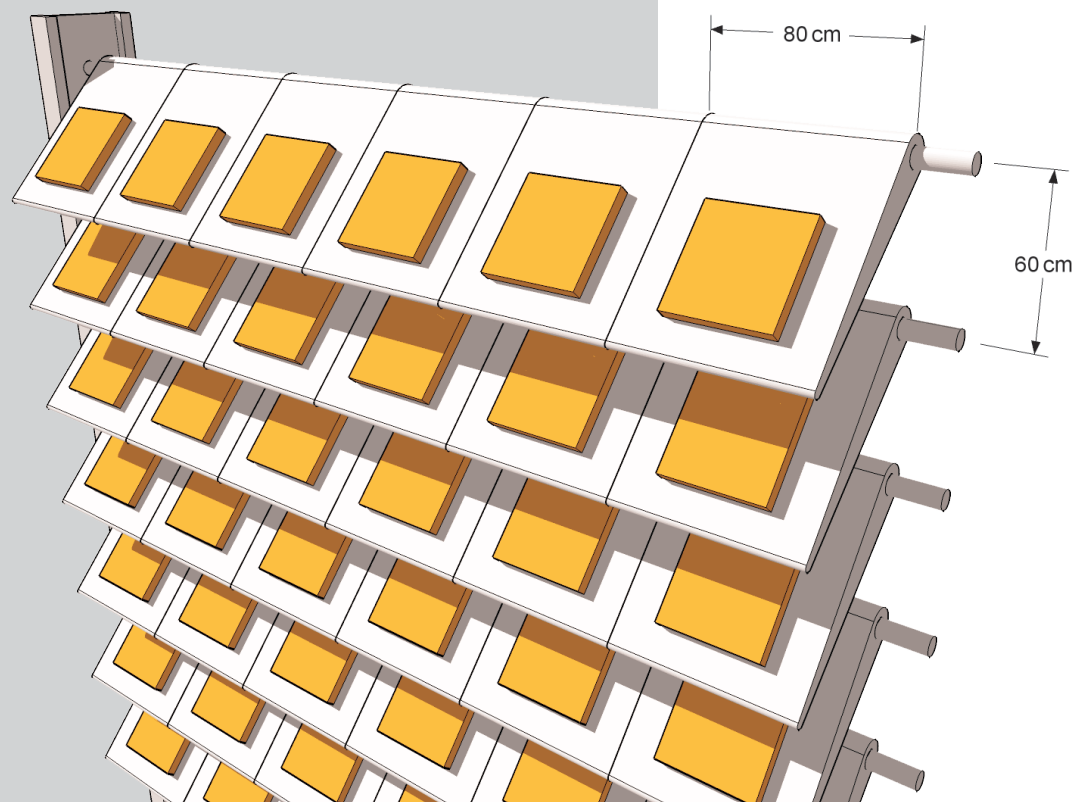
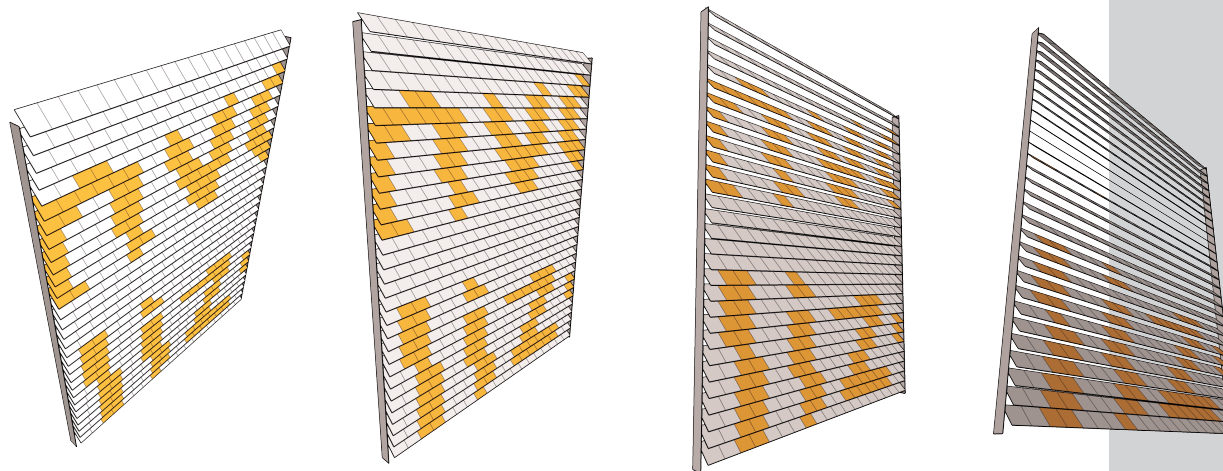
komunikacja oficjalna

komunikacja techniczna

komunikacja awaryjna

Oprócz oficjalnych powszechnie dostępnych pionów komunikacyjnych, nowe budynki obsługiwane są również przez specjalne piony techniczne. Część z nich służyć może do celów ewakuacyjnych.

żaluzja
widok szczegółowy

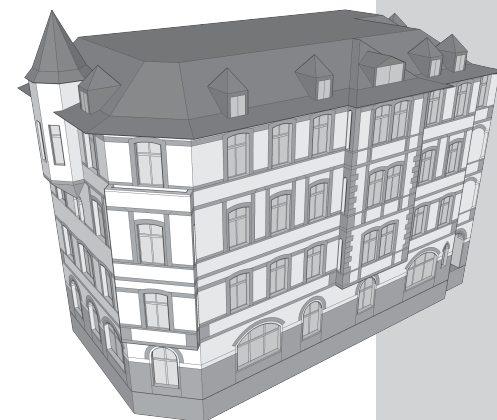
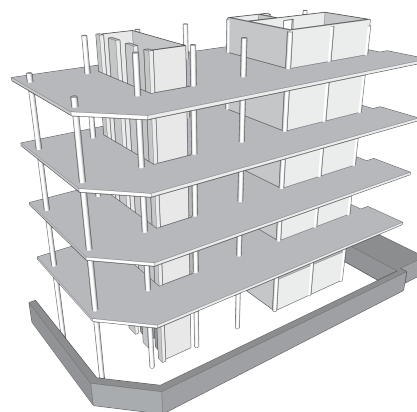
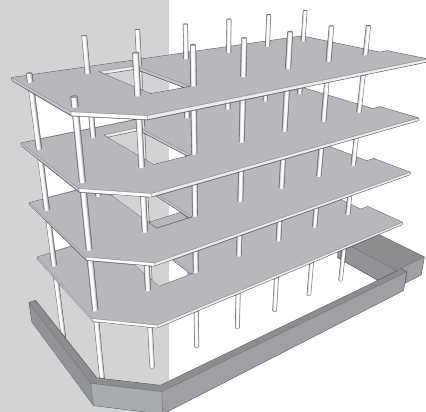
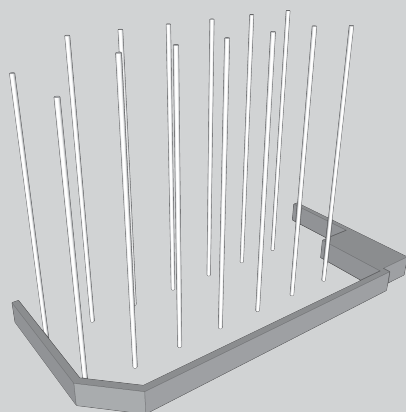


Medialna żaluzja o długości ponad 270 metrów od strony północno-wschodniej jest odpowiedzią na komercyjną, obwieszoną reklamami elewację centrum handlowego.

System paneli LED umożliwia wyświetlanie na żaluzji ruchomych obrazów w skali makro, przy czym w miarę zbliżania się do budynku (szczególnie samochodem al. Grunwaldzką od strony Gdańska) i zmiany kąta widzenia, żaluzja staje się coraz bardziej przezierna, ukazując znajdujące się za nią budynki i ludzi.

Analogicznie do tradycyjnych żaluzji, również ta może przyjmować pozycje „otwartą” lub „zamkniętą”, może zostać również podniesiona całkowicie.

budynki historyczne schemat



Projekt przewiduje pozostawienie na wysepce trzech najbardziej wartościowych budynków historycznych i zintegrowanie ich z nową zabudową. Kamienice te zyskują zupełnie nowe funkcje i służą również za foyer - wejście do nowych budynków odbywa się jedynie poprzez zabudowę historyczną.

W celu adaptacji do nowoprojektowanych funkcji (kino studyjne, sale konferencyjne, restauracje, handel, administracja) XIX-wieczne kamienice zyskują nową konstrukcję wewnętrzną wraz z pionami komunikacyjnymi. Od zewnątrz jednak ich wygląd nie ulega zmianie, co pozostawia walor elementów "Starego Wrzeszcza" jako istotnej części nowej inwestycji. W miejscach gdzie ze względu na nową funkcję (np. sala kinowa) istniejące otwory okienne muszą być zlikwidowane, wprowadzone zostają współczesne elementy imitujące szpros, dzięki czemu oryginalny podział elewacji nie ulega zmianie.

Paweł Piechowicz 2006-2010

Niniejsza publikacja udostępniona jest na licencji Creative Commons
uznanie autorstwa - użycie niekomercyjne - na tych samych warunkach 3.0 PL
www.creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/pl/



design by diffusion studio
www.diffusionstudio.co.uk